

Høringsuttalelse til forslag om Områdeplan for Nordseter

Nedenstående uttalelse er knyttet til konkrete forslag/områder i plangrunnlaget og ikke generelt til områdeplanen for Nordseter.

Bakgrunn

I forkant av arbeidet med områdelplanen for Nordseter har jeg vært invitert av Lillehammer kommune til å holde et innlegg for planutvalget tilknyttet problemstillinger rundt et bynært landbruk. Innlegget ble holdt høsten 2021. Konklusjonen etter innlegget var at hverken kommuneadministrasjonen eller politikerne hadde noen samlet oversikt som viser hvordan ulike planer i kommunen påvirker en landbrukseiendom over tid. Den langsiktige virkningen av mange offentlige inngrep, har over tid ført til et kraftig redusert driftsgrunnlag på landbrukseiendommen. Noen av konklusjonene i den etterfølgende diskusjonen med politikerne, var at man i fremtiden måtte bli flinkere til å se helheten, ikke bare fra kommunens side, men også fra eiers side. Det er viktig at man ikke fratras næringsgrunnlag som ytterligere svekker økonomien i landbruket. Kommuneadministrasjonen var også til stede på nevnte møte.

For den uinnvidde leser så presiseres det at ovennevnte konklusjoner er basert på effekten av mange mindre inngrep og reguleringstiltak. Følgende eksempler kan nevnes: Omlegging og utvidelse av vei-traseer (E6), etablering av gang og sykkelstier, båndlegging av store areal ved etablering av kraftlinjer i luftspenn, etablering av jordkabel (strømtilførsel) med tilsvarende båndlegging av areal, etablering av fiber, etablering av trase for bioenergi og utvidede veikryss. Med reguleringsplanen på Nordseter må følgende inngrep tilføyes til listen: forslag om å innføre forbud mot vinterbrøyting til setra samt freding av seterløkke uten å innrømme erstatning.

Det er med vantro vi har lest forslaget til reguleringsplan for Nordseter. Dette er stikk i strid med tidligere konklusjoner. Spørsmålet er om det har noen hensikt å fremme denne høringsuttalelsen. Hele saksfremlegget bærer preg av at forslaget blir vedtatt.

Bevaring av seterløkker

Planene på Nordseter svarer ikke på noen av de problemstillingene man har lovet å vektlegge for landbruket for fremtiden. Det er uforståelig at man uten ytterligere og spesifikk kommunikasjon snur 180° og foreslår at seterløkker skal være friareal for omkringliggende utviklingsområder. Politikerne (mer eller mindre samlet) har uttrykt at de er enige i at det må tas langt større hensyn til ønsker/behov fra landbruksinteresser enn hva som er gjort til nå og administrasjonen har gitt tilsvarende tilbakemeldinger.

Så hvor kommer forslaget om å bevare seterløkker fra og hvorfor er ikke konsekvensene belyst/utredet?

Det er ikke vanskelig å forstå at et forslag som så til de grader rammer enkeltpersoner og favoriserer allmenheten, vil oppnå stor tilslutning. Det er nærmest en selvoppfyllende profeti. Generelt vil jeg forvente at tiltak som kun har negative ringvirkninger for landbrukseiendommer/enkeltpersoner vil applauderes/roses/tiltres av eksisterende hytteeiere så lenge de selv ikke blir berørt eller må betale for det. Forslaget er selvoppfyllende profeti. Spørsmålet er hvor mange i kommunens administrasjon

eller blant politikere er det som blir tilsvarende berørt som undertegnede og ville de fremmet forslaget dersom de selv hadde vært i samme situasjon?

Jeg vet ikke hvor holdbart det er rent juridisk å pålegge enkeltpersoner – gjennom en reguleringsprosess - å bli satt til å være «museumsbestyrer» for en forhenværende seterløkke (i dag er store deler av dette arealet faktisk ungskog med lav bonitet) – uten å motta noen som helst slags form for kompensasjon. Det verste er ikke at kommunen KAN fremme et slikt reguleringsforslag, men at de faktisk VIL gjøre det overfor egne innbyggere uten å tilby kompensasjon.

I møter med Lillehammer kommune har det vært gitt uttrykk for at kommunen ønsker å legge til rette for at fremtidige generasjoner kan overta driften når den tid er inne. Det er åpenbart at forslaget som ligger på bordet har alt annet enn en slik effekt. Hvilke endringer vil man foreta som sikrer at det uttrykte ønske oppnås?

Hvor skal man skaffe inntekter til å vedlikeholde seterbygninger eller vil man helst at disse skal forfalle i det stille?

Skal man fremdeles opprettholde et regime rundt fradeling av gamle og dessverre - i mange tilfelle - felleferdige seterbygninger tilknyttet «museumsarealet» eller vil man innse at en slik fradeling er implisitt når næringsgrunnlaget er eliminert?

Hvordan kan man forsvare et forslag om å bevare gamle seterløkker eller spor av sådan og legge ytterligere stener til byrden, sett opp mot det faktum at det politiske miljøet har erkjent at de samlede konsekvensene av kommunale tiltak tilknyttet bynært landbruk, er svært omfattende og har en rekke negative økonomiske ringvirkninger?

Definisjon av seterløkke

Hvordan definerer man hva en seterløkke er i dag? For eget vedkommende kan jeg bekrefte at arealet som foreslås bevart ikke har vært benyttet som seterløkke de siste 75 år. Siden den gang har skogen etablert seg på store deler av arealet og det er kun foretatt mindre tynninger i området. Enhver kvalifisert befarer burde avdekket dette.

Foruten ovennevnte poeng, så har Lillehammer kommune funnet det opportunt å definere eksisterende bygningsmasse på det som i planprogrammet heter «Skikstad seter» som fritidsbebyggelse. Dette betyr at man skriver ut eiendomsskatt og renovasjonsavgift til tross for at bygningene ikke er beboelige og ikke kan benyttes før en totalrenovering er gjennomført. I forbindelse med områdeplanen ønsker man nå å gå tilbake til seterbetegnelsen for derigjennom å kunne forsvare et forslag om bevaring for allmenheten. Dette juridiske grunnlaget for en slik vinglete fremferd (av og til definert som landbruk og av og til som fritidseiendom) oppfattes som både diskutabelt og betenkelig. Det er vanskelig å akseptere at man skal bli utsatt for slik behandling i egen kommune.

Forslag om å hindre brøyting av Skihyttevegen

Det er vanskelig å ta dette forslaget seriøst. Skihyttevegen representerer et av mange kryss mellom vei og løypenett. Dette krysset er av de som blir absolutt minst benyttet og er uansett ikke den krysningen man bør starte med å stenge. Det hadde naturligvis vært flott med planfrie kryss på hele Nordseter, men da må man starte med å se om løypenettet kan legges om og deretter prioritere evt.

overganger etter hvor stor trafikken er. Ned fra brøytekanter får man uansett stor fart så lenge skiene beholdes på ved kryssing. Langt mer trafikk (både av skiløpere og kjøretøy), er det på Sandbakken, toppen av Nordseter før parkeringsområdene og over Nordseter-Sjusjøvegen ovenfor Nordseter Fjellgrend. Dessuten finnes det en rekke andre steder som også må prioriteres lenge før Skihyttevegen evt. skulle vurderes. Forslaget fremstår som å være totalt ute av proporsjoner og er vanskelig å forstå dersom man ikke foretar tilsvarende inngrep (eller innfører rekkefølgebegrensninger med priritet) for samtlige kryss som evt. vil være berørt.

Sett fra et miljøperspektiv, er det viktig at man kan kjøre frem til egen hytte for å foreta lading av el-bil som blir mer og mer vanlig i disse tider. Sperrer man for vinterbrøyting av vei, så må det etableres et relevant ladealternativ (tilgjengelighet, pris og effekt) innenfor rimelig avstand.

Hvordan skal personer med bevegelseshemninger kunne komme seg til sin fritidsbebyggelse dersom vinterbrøyting blir nektet? Skal man måtte avhende fritidsboligen fordi kommunen har pekt ut Skihyttevegen som offer for en vilkårlig brøytepolitikk?

Høgfjellia – arealutnyttelse

Enkelte steder i reguleringsforslaget blir det hevdet at Høgfjellia små muligheter for ytterligere fortetting. Man kan sikkert diskutere hvor store eller små mulighetene er, men faktum er at det finnes ingen hyttefelt på Nordseter med så stort areal bak hver hytte. En mindre fortetting på 5-10 hytter er det mer enn nok areal til uten at det i nevneverdig grad vil påvirke eksisterende hyttebebyggelse og med en utnyttelsesgrad som fremdeles vil være blir lavere enn for andre felt på Nordseter. Man må ikke legge gale premisser til grunn i en offentlig høringsprosess.

En mindre fortetting vil medføre langt færre inngrep enn enhver ny regulering i og med at infrastruktur som vann og avløpstraseer er etablert, veinettet eksisterer, tilførsel av strøm er utbygd og fiber finnes i feltet. Skal man først vedta ytterligere utbygging, så bør man først gripe fatt i de mulighetene som gir minst konsekvenser ved inngrep i naturen.